

BIOGRAFIJA

KSENIJA TURČIĆ

Ksenija Turčić rođena je 1963. u Zagrebu. Nakon Grafičkog odsjeka Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu, 1987. diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti sveučilišta u Zagrebu, u klasi prof. Ferdinanda Kulmera. Završila je specijalizaciju iz vizualnih umjetnosti, Corso Superiore di Arte Visiva, 1995. u Comu, Italija, u organizaciji Fondazione Antonio Ratti, voditelj specijalizacije Joseph Kosuth.

Slikarica je, multimedijalna umjetnica, autorica umjetničkih instalacija, video radova, urbanih intervencija i dr. U svom se radu od 1988. do 1989. bavi istraživanjem slikarstva gdje tematski rješava razmatranje slike kao elementa prostora, slike- objekta i prostorne instalacije. Od 1989. do danas svoje umjetničko istraživanje tematizira kroz medijsko ispitivanje slikarstva, počevši od slikarstva kao mentalne iluzije prostora pa do psiholoških i emotivnih percepcija ljudske prirode na temu pojedinca u osobnim previranja i njegovog položaja u društvenim odnosima. Od 1988. izlaže na brojnim samostalnim i skupnim izložbama, kustoskim projektima i festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu.

Za svoj umjetnički rad dobitnica je značajnih nagrada: Grand Prix 20. salona mladih u Zagrebu (1988.), Nagrada Međunarodnog natječaja Artists Against Hostility to Foreigners u Grazu, Austrija (1993.), Nagrada Umjetničkog festivala u Mainzu u Njemačkoj (1999.), Velika nagrada 5. zagorskog salona u Krapini (2000.), Godišnja Vjesnikova nagrada za likovnu umjetnost "Josip Račić" (2001.), Zagreb, Nagrada «Samostalna izložba», 25. Slavonski biennale, Muzej likovni umjetnosti, Osijek. Njezini radovi se nalaze u zbirkama Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu, Locaton One Gallery u New Yorku i Galeriji Dante Marino Cettina u Umagu.

IMPRESUM:

Nakladnik: Gradski muzej Varaždin
Za nakladnika: mr. Ivan Mesek
Autor stručne koncepcije: Branko Franceschi
Tekst u deplijanu: Branko Franceschi
Kustos izložbe i postav: Elizabeta Igric
Fotografije: ???
Tehnički postav izložbe: Marko Stančin, Josip Cepenec, Neven Sudec
Grafičko oblikovanje deplijana: Oliver Knolmajer
Tisak: Fronta Impress Varaždin
Naklada: 150 kom
ISBN: 978-953-8280-??-?

Izložba iz ciklusa *Something Else Gallery*

Izložbeni salon palače Sermage
/ Trg Miljenka Stančića 3, Varaždin
/ 2. 2. – 27. 2. 2022.

Izložba je ostvarena uz potporu Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske.

Boravila je na studijskim rezidencijama u zemlji i inozemstvu:

Corso Superiore di Arte Visiva, Como, Italija (1995.); District of Columbia Arts Center, Washington DC, USA (2000.); Čimelice, Češka Republika (2000.); Location One, New York, USA (2005.); Sense in Place, Site - actions International Europe u organizaciji University of Wales Institute Cardiff, Velika Britanija.

Od 2010. do danas radi na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu te radi kao mentorica na Slikarskom odsjeku. U zvanju je redovite profesorice i članice Vijeća poslijediplomskog studija od 2011. Živi i radi u Zagrebu.

GMV
Gradski muzej Varaždin

KSENIJA TURČIĆ

GALERIJA UMJETNINA

Kaleidoskop, drugi put

Izložba grafičke mape Kaleidoskop koju Gradski muzej Varaždin priređuje u skladu sa svojom strategijom predstavljanja suvremenih hrvatskih umjetnika kroz programsku aktivnost *Something Else Gallery*, transpozicija je istoimene prostorno specifične instalacije predstavljene 2017. godine u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu. U obje inačice projekta njegova autorica, medijska umjetnica Ksenija Turčić bavi se interpretacijom sraza prostora našeg okruženja s najčešće nesvjesnim subjektivnim doživljajem kojeg o njemu oblikuje naš spoznajni aparat i svijest u kontekstu duhovnih kategorija simptomatičnih za našu kulturu. Ksenija Turčić polazi od činjenica. Javni prostor koji je u gradovima određenim poviješću arhitekture i urbanizma, produkt je intelekta njegovih autora formiranog duhom vremena manifestiranog u koncepciji i strategiji urbanizma, te stilu gradnje. Uzimajući Umjetnički paviljon kao polazišnu točku i prostor izlaganja, umjetnica je snimila četrnaest video radova koji predstavljaju njegovo okruženje, arhitekturu i hortikulturu, te vanjske arhitektonske detalje paviljona. Sve to snimljeno je u različita doba dana kroz četiri godišnja doba. Ove prostorno- vremenske zabilješke izabrane po umjetničinom nahodanju na izložbi su u formatu prostorno specifične instalacije projicirane u unutrašnjosti paviljona tako da se projekcije poklapaju sa prostornim položajem motiva. Projekcije su sugerirale svojevrzne prozore kroz koje bismo mogli vidjeti motiv koji se projicira. Cjelina je, poput kaleidoskopa pokrenutog kretanjem publike kroz paviljon, od svih segmenata u njegovoj unutrašnjosti predstavljala kompozitni doživljaj vanjskog prostora, onako kako ga je za doživljaj publike zabilježila umjetnica. Pažnja i percepcija usmjerene su na sadržaj kojeg u neobveznom prolasku pored ili oko paviljona inače ne zamjećujemo.

Ksenija Turčić se u svom radu počevši od slikarstva, preko proširenog medija slike, njenog iskoraka u prostor i dekonstrukcije, pa sve do njene medijske transpozicije u video i video instalaciju, sustavno bavi pitanjem što i kako umjetnički rad kao u širem smislu opredmećen opažaj umjetnika promatraču otkriva o percepciji interakcije subjektivne i objektivne stvarnosti. U ambijentalnoj video instalaciji *Kaleidoskop* ključ rješenja ove složene konstrukcije o prirodi ljudskog opažanja je vrijeme. Najprije, riječ je o protjecanju jednogodišnjeg kozmičkog ciklusa kroz svojevrсну medijalizaciju povijesnog slikarskog žanra o četiri godišnja doba. Potom, svoju je interpretaciju teme prema percepciji promatrača oblikovala trajanjem i pozicioniranjem produciranog video materijala, koja će se pak razvijati u subjektivnom tempu njegovog kretanja kroz paviljon. U konačnici, *Kaleidoskop* je kao režirana struktura video projekcija s motivima arhitekture okruženja paviljona promatraču u vremenu obilaska izložbe omogućila gotovo meditativan doživljaj jednog od najprepoznatljivijih i najuspješnijih zagrebačkih urbanih i kulturnih toposa.

Sadašnja ambicija umjetnice je ovu složenu prostorno-vremensku strukturu predstaviti u dvije dimenzije statične slike, dakle bez dimenzije prostora i vremena, budući da je statična slika u odnosu na percepciju video projekcije praktično trenutni doživljaj. S obzirom da je četrnaest motiva grafičke mape zasnovano na kadrovima iz četrnaest videa, umjetnica je vremensku dimenziju videa zamijenila uslojavanjem planova kompozicije. Preklapanje tehnika i likovnog materijala karakteristično je za grafički medij što joj je omogućilo da nadoknadi redukciju vremenske komponente izvornog rada u fiksiran trenutak dvodimenzionalne statične slike. Osnovni vizualni materijal je kadar video zapisa koji za potrebe tiska funkcionira kao fotografija, pa je adekvatno otisnut offset postupkom. Na njega je u parafrazi kaleidoskopskog uslojavanja prikaza stvarnosti, sitotiskom otisnut kolorirani sloj u lokalnoj boji izabranih detalja. Uparivanjem grafičkih tehnika umjetnica je ostvarila otvaranje kompozicije unutar prostora slike, ali i u percepciji promatrača, jer se grafika tehnološki i likovno razlikuje od onog što bi trebala biti dokumentarno objektivna slika stvarnosti. Ovaj dojam Turčić potencira i distorziranim rubovima koji razbijaju jasan i uvriježen pravokutni format tehnološkog posredovanja slike stvarnosti kojoj konvencionalno pridajemo obilježje objektivnosti. Konačno, kretanje galerijom pri razgledu izložbe, kao i narativ četiri godišnja doba, ostali su u svojoj funkciji stvaranja uslojenog doživljaja identični prvoj varijanti *Kaleidoskopa*.

Ksenija Turčić se odlukom za grafički medij vratila na svoju startnu umjetničku disciplinu kojom je i započela svoje likovno obrazovanje u zagrebačkoj Školi za primijenjenu umjetnost. U konačnici, pokazalo se da u odnosu na stvaralačku viziju izbor medija ne samo da ne predstavlja nikakvu prepreku, već doprinosi razvoju izvornog koncepta. Ksenija Turčić stvarnost smatra subjektivnim konstruktom naše svijesti, a umjetnost kao ljudsku djelatnost koja to može najbolje izraziti. Spoznajna i moralna dimenzija ovog stava napuštanje je antropocentričnog koncepta stvarnosti, pozicija koja jedina može spasiti i svijet i čovječanstvo. A sve je počelo šetnjom oko Umjetničkog paviljona.

Branko Franceschi

